

Arbejdsmarkedsudvalgets spørgsmål 1 til arbejdsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

Under henvisning til de positive bemærkninger til forslaget ved 1. behandlingen ønskes der en nærmere redegørelse for, hvorledes forslagets formål kan opnås på andre måder end den i forslaget angivne.

Kan eksempelvis § 97 A-midler eller principperne i loven om arbejdstilbud til ledige anvendes (eventuelt efter gennemførelse af nødvendige ændringer)?

Svar:

Forslaget indebærer, at ledige arbejdsløsheds-kassemedlemmer, hvis rådighed der er tvivl om efter en langvarig sygdomsperiode eller efter endt omskoling/revalidering, og som derfor skal bevise deres rådighed ved arbejde af passende varighed, skal sikres dette arbejde. Formålet med forslaget er således, at denne gruppe medlemmer sikres retten til arbejdsløshedsdagpenge.

Et sådant mål kan nås på flere måder.

Med hensyn til muligheden for at anvende principperne i lov om arbejdstilbud til at sikre 5 ugers arbejde skal jeg oplyse, at lovens formål primært er at genoptræne og vedligeholde de langtidslediges arbejdsevne. Der vil derfor ikke umiddelbart kunne ændres på disse bestemmelser med henblik på opfyldelse af en rådighedsforpligtelse.

Herudover giver arbejdstilbudsordningen via opfyldelse af beskæftigelseskravet mulighed for bevarelse af dagpengeretten. Dette kan ud fra et individuelt synspunkt være af stor betydning, men det vil være betænkeligt at tillægge ordningen flere effekter, som kan stride mod hovedformålet at genoptræne og vedligeholde de langtidslediges arbejdsevne.

Der er ikke i samme grad lovgivningsmæssige barrierer for, at de øvrige beskæftigelsesfremmende ordninger vil kunne anvendes med det formål at opfylde kravet om 5 ugers arbejde. Det gælder både for beskæftigelsesarbejderne efter § 97 a og for jobskabelsesordningen.

Kommunerne vil kunne anvende disse ordninger over for den omhandlede målgruppe, idet der ikke er stillet krav om minimumsvarighed af foranstaltningerne. Dog vil kommunerne formentlig ikke kunne forpligtes til at give ledige arbejdsløsheds-kassemedlemmer 5 ugers arbejde, da dette i sig selv ville stride mod formålet med at skaffe længerevarende og så vidt muligt varig beskæftigelse.

Det er derfor efter min opfattelse ikke hensigtsmæssigt at anvende arbejdsmarkeds-politiske ordninger til at sikre de ledige et arbejde som omtalt i forslaget. Arbejdsmarkedspolitikken skal først og fremmest sikre de lediges tilknytning til arbejdsmarkedet bl.a. for at sikre arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft. Det er derfor betænkeligt i for høj grad at lægge vægten på et forsørgelsesmæssigt aspekt i de arbejdsmarkedspolitiske ordninger.

Man kunne dernæst vælge at ophæve bestemmelsen om, at arbejdsløsheds-kassen i visse tilfælde kan kræve arbejde af passende varighed, normalt 5 uger, som bevis for, at et medlem fortsat er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, er det min opfattelse, at der er et behov for, at arbejdsløsheds-kassen i visse tilfælde kan kræve arbejde af passende varighed for at sikre, at et medlem fortsat er til rådighed. Det er derfor efter min opfattelse ikke hensigtsmæssigt at ophæve bestemmelsen.

Jeg mener dog også, at målet kan nås ved at sikre, at denne bestemmelse administreres rigtigt og rimeligt.

Det er vigtigt, at der i tilfælde, hvor et medlem har haft en langvarig sygdomsperiode, udøves et konkret skøn, hvor der bl.a. lægges vægt på sygdommens art og på, hvor længe medlemmet har været uden forbindelse med arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at f.eks. et benbrud ikke automatisk bør kunne udløse et arbejdskrav. Det samme gør sig gældende